

ПОРТРЕТИ ГОВОРЕ

Душан Рагић

Рођен је у Суботици 12. марта 1856. године и однегован у угледној и многочланој српској породици, у којој је добио вредно верско и национално васпитање. Доказ томе су његов рад и његова *Задужбина*, коју је основао, како стоји у оснивачкој повељи, да служи верским, националним, просветним и добротворним сврхама.

Завршио је приватну трговачку школу у Будимпешти код Rozer-a. Био је познат по својој добродушности и добронамерности, човекољубљу и хуманости. Помагао је све српске установе у Суботици и ван ње. Био је добар Србин и велики родољуб. Са својом супругом, братом Јоцом и снахом Мицом, рођеном Сарајлић, одлази 1911. године у Москву на откривање споменика цару Александру II. У јавном животу био је виђен и чувен, а леп глас и ауторитет уживао је не само у Суботици већ и у читавој Бачкој. Према свом угледу и поверењу које је уживао код овдашњег Српства, био је два пута биран за потпредседника месне Српске православне црквене општине. Ову дужност је са много љубави и предано вршио у времену од 1906. године све до своје изненадне смрти, 7. августа 1916. године.

Презвитер Миодраг Шипка

Портрет,
рад Уроша Предића
1937. године.

Портрет се чува на почасном месту у свечаном салону Црквене општине суботичке.

Капела Силаска Светог Духа на апостоле на православном гробљу у Суботици, обновљена у току 2009. године. У крипти капеле сахрањени: Тима Радић, Марија рођ. Манојловић, Војин Радић, Софија Радић, Душан Радић, Јоца Радић, Ђура Манојловић, Марија Манојловић, Цветко Манојловић, Плата Добројевић, Јула рођ. Радић, Стеван Секулић.

*Задужбина Душана Радића
Зграду од 1994. године користи Српски културни центар *Свети Сава**